

ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತ್ತದ್ದ ಶ್ರೀಯುತರು, ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮಿಲಾಯಿಸಿದೋಡನೆ ತಂಡನೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಮುಗುಳು ನಗುವ್ಹಾಂದು ಎದೆ ನಡುಗಿಸಬ್ಲಾದು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಅಂದೇ. ಆ ನಗುವಿನನ್ನಾಡಿಗಿಂದ ‘ಮಾತ್ರಿಣಿ ಮುಕ್ತಳ ನಿಮಗ್’ ಎಂಬ ಭಾಲವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಭಾವಣಾದ ವಿಷಯವೇ ಮರುತ್ತಾಹೋಯಿತು. ‘ಸಮಾಜ ನಿಮಾರ್ಥಿದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರ’ ಎಂಬುದು ಅವ್ಯಾನಿ ವಿಷಯ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಲ್ಲಿ ‘ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಾಲಿದ ಕರೆ’ ಎಂಬ ಉಪಶಿಷ್ಟಕೆಯಿನನ್ನು ಅಚ್ಚಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಾಲೂ ಆಗಬೇಕು, ಶ್ರೀಯುತರು ಚೇರನ್ನು ಅನಾಮತ್ತು ಹೊತ್ತುತ್ತಂದು ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾಯಂ ಸಾಫಿತರಾದರು. ಕದನದ ಮೌದಲ ಕಿಡಿ ಹಾರಿತು. ಇನ್ನು ಕುಶಾಲ ತೋಪ್ಯ ಹಾರುವುದು ಬಾಕೆ. ಬಿಸಿಲಿದ್ದರೂ ಕೋಟಿಪಾತಿ ಚೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಿಸೆಗೆ ಗುಲಾಬಿ ಮುದಿದಿದ್ದ ಪ್ರಿನ್ಸಿಯ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ, ಈತನಕ ಒಡೆಯಿದ್ದ ಬೆವರ ಹಾಗಿಳು ಈಗ ಒಡೆದವು. ಅವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ‘ಹಣ್ಣೆಷ್ಟು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ’ವನ್ನು ಕೀಚಲ್ಪುರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯಿರು ಹಾಡಲು ಶುರುವಿಟ್ಟಿರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಖೆದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಿಮುವಚಿಕೆಯ ವರದಿ ಮಂಡಿಸಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ, ‘ಉಳಿಕು ಉಳಿಕು’ ಎಂಬ ಅಣಕುವಾಡು ಸಭೆಯಿಂದ ತೂರಿಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯಿಂದ ಗೋಳ್ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ವಿಚಾರಕೆ ಬಳಿಕ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿ ಸತ್ಯವೆಂದರೆ, ಜೋಗ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಕಾಲು ಉಳುಕಿಕೊಳ್ಳಲು, ಯುವಕರಾಗಿದ್ದ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಆಕೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಮುಚ್ಚಿಗೊಡದೆ ಕಣವೆಯ ತಳದಿಂದ ಬಿಂಬಿನ ತನಕ ತೋಳಾರೆ ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದರಂತೆ. ತಪ್ಪ ಅಧ್ಯಾಪಕರದಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಾಯದ್ದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲೇ ‘ಜೀವ’ ಶಬ್ದವುಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ್ದು.

ನನಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡತ್ತಬೇಕಿಂದು ನಿರೂಪಕರು ಉತ್ಪಾನ್ನಿಸಿದರು. ನಾನು ಶಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗ್ರಿನಿಂದ ಇನ್ನೇನು ಏಳಬೇಕು, ಧಾರ್ಡನೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಯುತರು ದಯಾಸನ್ನು ಆಕುಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಶ್ರಿನ್ನಿಪಾಲರಿಗೆ ‘ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ’ ಎಂದೆ. ಅವರು ಒಟ್ಟು ‘ಮೂರು ಮಿನಿಟ್ ಕೊಡ್ಡಿನಿ. ಅದೇನದ ಗಡಗಡ ಮುಗಿಸು ಹರಿಕಥೆ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ’ ಎಂದು ಘಟ್ಟ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ತೃಣಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಶ್ರೀಯುತರು, ಕಾಲೇಜು ಸ್ವಾಪನೆಯಾದ ದಿನದಿಂದ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ತಮಗೆ ನಿನ್ನಮೇನ್ನು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಪಾಲರು ಕೊಟ್ಟ ಕವ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಂಡಿಸತೋಡಿದರು. ಸಭೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ‘ಇದಪ್ಪ ಹೊಡ್ಡೆ’ ಇತ್ತಾದಿ ಪ್ರಶಂಸೆ ಬಂದವು. ಶಿಶುಪಾಲನ ನೂರು ತಪ್ಪ ಮುಗಿದ್ದವು. ಶ್ರೀನಿಪಾಲರು ಕೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಎಲ್ಲಿದ್ದಿರೇ?’ ಎಂದು ಅವಾಜ್ ಹಾಕಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಬಂಟರು ಶ್ರೀಯುತರನ್ನು ಹೊತ್ತುತ್ತಾಯಿರು. ಸ್ವಾಫ್ರಾರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಭಾವಣಾದ್ದುಕ್ಕೂ ಅವರ ಕೂಗಾಡಿ ಕೀರ್ತಾವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕರ್ಮಾಂಗೊ ಕಾರ್ಯಚರಕೆ ನೋಡಿ ಅವಾಕ್ಷಾದೆ. ಅವ್ಯಾನಿ ಭಾವಣಾದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಕಾಲಿದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬೋಡಿಕ ಶಕ್ತಿಯವೇ ದೇಹದಾಢ್ಢರ್ವಾ ಮುಖ್ಯವೆಂಬ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿದೆನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸುಂದರವಾಗಿ ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಪತ್ತುಲ ನೆಡಂತೆ ಮಾಡಿದ ಭಾವಣಾವನ್ನು ನಂತರ ಬರುವ ಭಾವಣಾಕಾರ ಹಿಡಿದು ಚಿಂಡಿಚಾರು ಮಾಡುವ ಸ್ವಾವೇಶಗಳು ಎದುರಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಭಾವಣಾಕಾರರು ತಯಾರಿರಬೇಕು. ಅದೊಂದು ಶರಣ ಜಯಂತಿ. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾದವರ ಮೈಕ್ರೋಲಿಧ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಕೇರಳ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾನು, ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು